

Oekonomie; men derimod kan det for dem, som engang have faste, staaende Indtægter, Indtægter, hvis Størrelse ikke beroer paa den Enkeltes egen Arbeidsdygtighed og Arbeidslyst, være meget farligt at give et Slags Udfigt til en større Indtægt. Jeg troer, for at tage et Exempel, at den, der skal leve af en Gage paa 1000 Rd., vil kunne leve ligesaa godt af denne Gage, om ogsaa Kornpriserne et enkelt Aar stige med 3 a 4 Mk. eller selv med 1 Rd. fremfor det foregaaende Aar; thi han vil kunne gjøre Indskrænkninger, som ikke ville kunne være ham synderlig sølelige, og han vil altsaa kunne staae sig igennem i et Aar, selv om Kornpriserne skulde blive 1 Rd. højere end i det foregaaende Aar. Men det vilde være meget farligt for Fleertallet af dem, som ere under saadanne Forhold; at have en Udfigt til, naar Kornpriserne steg mere, at faae 100 eller 150 Rd. mere i aarlig Indtægt. Saaledes som den menneskelige Natur nu engang er, vil dette føre til, at den Vedkommende siger, naar Kornpriserne synes at ville blive højere: „Ja, jeg har jo Udfigt til at faae 100 eller 150 Rd. mere i Indtægt, og jeg behøver derfor ikke at være meget bekymret for, at jeg ikke skulde kunne paatage mig den eller den Udgift;“ men, gaae Kornpriserne nu ned, saaledes, at han f. Ex. kun faaer 1000 Rd. eller 950 Rd., saa vil hans oekonomiske Stilling være saaledes angreben, at han vanskelig vil kunne oprette, hvad han har tabt. Dette er Hovedbetænkelsen ved dette Forslag, betragtet som en Basis for Fremtiden. Jeg troer heller ikke, at der absolut kræves en Forøgelse af alle Embedsmænds Gager; men hvad jeg troer der behøves, det er, at Reguleringen af Embedsmændenes Gager foregaaer under Et og efter et consequent System, at man ikke tager en enkelt Klasse for sig, og saa derefter bestemmer disse Gager, medens andre Gager senere bestemmes efter andre Grundsætninger. Jeg maa saaledes ansee det for høist ønskeligt, om en almindelig Revision af Gagesatserne kom istand. Vil man statuere i Lovgivningen, at Gagerne, efterhaanden som Tidsforholdene udvikle sig, ikke blot for enkelte Aar, men for længere Perioder, skulle omreguleres, saa troer jeg, at Lovgivningen isaafald burde indeholde

den almindelige Bestemmelse, at f. Ex. efter 20 eller 25 Aars Forløb skulde en almindelig Revision finde Sted, hvorved det da ogsaa vilde ligge i Statens Haand at nedsette enkelte Gager, hvor man efter Overveelse af samtlige Forhold kunde ansee det tilraadeligt.

Magaard: Efter de Udtalelser, der saaldt fra den sidste ærede Taler, skal jeg indskrænke mig til en ganske kort Bemærkning, idet jeg i alt Væsentligt kan henholde mig til ham. Jeg har ligesom han meget store Betænklichkeiten ved efter en temmelig kort Overveelse at gjøre en saa overordentlig betydelig Forandring i hele vort Lønningsystem. Jeg troer overhovedet, at det er en temmelig farlig Sag, saaledes at vælge en Norm for Lønningerne heri Landet, som, saavidt jeg veed, vistnok ikke bruges i noget andet Land, nemlig at sætte Prisen paa en enkelt Naturgienstand til Norm som væsentlig regulerende for alle Gager, som komme under denne Lov, og det er Fleertallet af Embedsgagerne overhovedet. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at den Periode, hvori vi nu leve, ikke er heldig valgt til dette Experiment, en Periode, hvor der er saa ganske overordentlige, aldeles ekstraordinært høje Kornpriser. Det bringer jo Folk, som ere meget interesserede i denne Lov, til at haabe og sige: ja saadanne høje Priser ville formodentlig ogsaa blive ved; de troe derfor, at de kunne være meget vel tilfredse med det, som ydes dem, uagtet de i Virkeligheden ikke kunne være det. Fordi Prisen paa Byg er meget høj, deraf følger paa ingen Maade, at Prisen paa de andre Livsforbrødenheder ogsaa er høj; der kan meget godt være lave Priser paa Byg og meget høje Priser paa andre af Livets betydeligste Fornødenheder, navnlig paa de Fornødenheder, som heri Kjøbenhavn foranledige de større Udgifter for en Embedsmænds Familie. Jeg skal fremdeles gjøre opmærksom paa en mindre betydende Omstændighed, som ogsaa vil blive en Følge af den paatænkte Forandring i Loven. Det er en almindelig og vistnok ikke ganske ubegrundet Klage, at Capitalstartens Sættelse just ikke allevegne stæer med den fuldstændige Paalidelighed, og navnlig siges der, at der er en vis Tilbøjelighed